Parlamentul European
2024-2029

Comisia pentru control bugetar

2025/2238(INI)

07.01.2026

PROIECT DE RAPORT

referitor la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – raportul anual pe 2024
(2025/2238(INI))

Comisia pentru control bugetar

Raportor: Julien Sanchez

CUPRINS

Pagina

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....3

EXPUNERE DE MOTIVE.....19

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – raportul anual pe 2024

(2025/2238(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolul 310 alineatul (6) și articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

– având în vedere raportul Comisiei din 25 iulie 2025 intitulat „Al 36-lea raport anual privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene și combaterea fraudei – 2024” (COM(2025)0426) (Raportul PIF 2024),

– având în vedere Raportul anual pe 2024 al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)[1] și Raportul de activitate pe 2024 al Comitetului de supraveghere a OLAF[2],

– având în vedere Raportul anual pe 2024 al Parchetului European (EPPO), publicat la 3 martie 2025,

– având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii[3] (Regulamentul privind condiționalitatea),

– având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii[4] (Regulamentul financiar),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1624[5], Regulamentul (UE) 2024/1620[6] și Directiva (UE) 2024/1640[7], toate ale Parlamentului European și ale Consiliului, toate adoptate la 31 mai 2024 și toate privind prevenirea utilizării sistemului financiar în

[1] OLAF, „Twenty-fifth report of the European Anti-Fraud Office, 1 January to 31 December 2024” (Al 25-lea raport al Oficiului European de Luptă Antifraudă, 1 ianuarie-31 decembrie 2024), 2024.
[2] JO C, C/2025/4091, 18.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4091/oj.
[3] JO L 433 I, 22.12.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj.
[4] JO L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.
[5] Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului (JO L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).
[6] Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).
[7] Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și de modificare și abrogare a Directivei (UE) 2015/849 (JO L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, inclusiv prin instituirea Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului,

– având în vedere Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii[8] (Directiva privind avertizorii) și raportul Comisiei din 3 iulie 2024 privind punerea în aplicare și aplicarea acesteia (COM(2024)0269),

– având în vedere Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal[9] (Directiva PIF),

– având în vedere raportul Comisiei din 16 septembrie 2022 intitulat „Al doilea raport referitor la punerea în aplicare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal” (COM(2022)0466),

– având în vedere raportul comun al Europol și OLAF din 6 iunie 2023 intitulat „Assessing the Threats to the NextGenerationEU (NGEU) Fund” [Evaluarea amenințărilor la adresa Fondului NextGenerationEU (NGEU)],

– având în vedere rapoartele anuale ale Curții de Conturi Europene (CCE) privind execuția bugetului Uniunii și activitățile finanțate de Al nouălea, Al zecelea și Al unsprezecelea fond european de dezvoltare (FED) pentru exercițiul financiar 2024[10],

– având în vedere Raportul special 06/2023 al CCE din 13 martie 2023, intitulat „Conflictul de interese în cadrul cheltuielilor UE din domeniul coeziunii și al agriculturii – Cadrul necesar există, însă măsurile legate de transparență și de detectare sunt afectate de o serie de lacune”[11],

– având în vedere Raportul special 03/2024 al CCE din 22 februarie 2024, intitulat „Statul de drept în UE – Un cadru îmbunătățit pentru protejarea intereselor financiare ale UE, însă persistă riscuri”[12],

– având în vedere Documentul de analiză 02/2025 al CCE din 6 mai 2025, intitulat „Orientarea către performanță, obligația de răspundere de gestiune și transparența: ce învățăminte trebuie desprinse din punctele slabe ale MRR?”[13],

– având în vedere Raportul special 08/2025 al CCE din 24 martie 2025, intitulat „Frauda în materie de TVA la importuri – Procedurile vamale de import simplificate nu

---

[8] JO L 305, 26.11.2019, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj .
[9] JO L 198, 28.7.2017, p. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj.
[10] CCE, 2024 – Rapoarte anuale privind execuția bugetului UE pentru exercițiul financiar 2024 și privind activitățile finanțate de Al nouălea, Al zecelea și Al unsprezecelea fond european de dezvoltare (FED) pentru exercițiul financiar 2024, https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/AR-2024/AR-2024_RO.pdf.
[11] Raportul special 06/2023 al CCE, https://www.eca.europa.eu/ro/publications/SR-2023-06.
[12] Raportul special 03/2024 al CCE, https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/SR-2024-03/SR-2024-03_RO.pdf.
[13] Documentul de analiză 02/2025 al CCE, https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/RV-2025-02/RV-2025-02_RO.pdf.

protejează suficient interesele financiare ale UE”[14], și raportul Comisiei intitulat „VAT gap in the EU – 2024 report”[15] (Deficitul de încasare a TVA în UE – raportul din 2024),

– având în vedere Raportul special 09/2025 al CCE din 10 martie 2025, intitulat „Conformitatea cheltuielilor din MRR cu normele în materie de achiziții publice și de ajutoare de stat – Sistemele de control se îmbunătățesc, dar rămân insuficiente”[16],

– având în vedere Raportul special 15/2025 al CCE din 18 iunie 2025, intitulat „Ajutorul umanitar al UE gestionat de la distanță – Poate salva vieți, dar abordarea sa prezintă deficiențe”[17],

– având în vedere Raportul special 26/2025 al CCE din 15 decembrie 2025, intitulat „Organismele UE responsabile de combaterea fraudei – Mandate clare, dar schimbul de informații și supravegherea asigurată de Comisie rămân insuficiente”[18],

– având în vedere Eurobarometrul special 548, intitulat „Atitudinea cetățenilor față de fenomenul corupției în UE în 2024”[19],

– având în vedere rezoluția sa din 6 mai 2025 referitoare la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – raport anual pe 2023[20],

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A10-0000/2025),

A. întrucât, în fiecare an, Comisia prezintă Parlamentului și Consiliului un raport, cunoscut sub denumirea de Raportul PIF, elaborat în cooperare cu statele membre, privind măsurile luate pentru punerea în aplicare a articolului 325 alineatul (5) din TFUE;

B. întrucât buna gestionare a resurselor UE, atât pentru cheltuieli, cât și pentru venituri, precum și protecția intereselor financiare ale UE ar trebui să constituie componente-cheie ale tuturor politicilor UE, astfel încât să se promoveze punerea lor eficientă în aplicare, să se asigure că banii contribuabililor sunt utilizați adecvat și eficace și să se mărească încrederea cetățenilor în instituțiile europene;

C. întrucât Raportul PIF anual se bazează în principal pe informațiile furnizate de statele membre, prin intermediul Sistemului de gestionare a neregulilor (IMS), și de Comisie, prin intermediul sistemului său contabil (ABAC), care includ date privind neregulile și detectarea fraudelor, ce sunt analizate pentru a identifica domeniile considerate cele mai expuse;

---

[14] Raportul special 08/2025 al CCE, https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/SR-2025-08/SR-2025-08_RO.pdf.
[15] Comisia Europeană: Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală, Centrul de cercetare socială și economică (CASE), Oxford Economics și Syntesia, „VAT gap in the EU – 2024 report” (Deficitul de încasare a TVA în UE – raportul din 2024), Poniatowski, G. (editor), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2778/2476549.
[16] Raportul special 09/2025 al CCE, https://www.eca.europa.eu/ro/publications/SR-2025-09.
[17] Raportul special 15/2025 al CCE, https://www.eca.europa.eu/ro/publications?ref=SR-2025-15.
[18] Raportul special 26/2025 al CCE, https://www.eca.europa.eu/ro/publications/SR-2025-26.
[19] Eurobarometrul special 548, https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3217.
[20] Texte adoptate, P10_TA(2025)0075.

D. întrucât descrierea și analiza din Raportul PIF a măsurilor adoptate pentru combaterea fraudei și a neregulilor ar trebui să permită identificarea și punerea în aplicare a unor acțiuni mai specifice atât la nivelul UE, cât și la nivel național;

E. întrucât protecția intereselor financiare ale UE trebuie să fie susținută de o analiză bazată pe date fiabile;

F. întrucât, având în vedere disparitățile dintre statele membre, în special în ceea ce privește detectarea și raportarea neregulilor, diversitatea sistemelor administrative din statele membre împiedică punerea în aplicare a obiectivului unui nivel comun al sistemelor naționale de gestiune, control și raportare din Uniune; întrucât, dacă diversitatea sistemelor administrative din statele membre nu este abordată consecvent prin îmbunătățirea interoperabilității și a digitalizării, riscă să submineze fiabilitatea, comparabilitatea și utilitatea datelor și ale rapoartelor; întrucât, în scopul respectiv, pare necesar să se pună în aplicare în mod eficace și mai eficient orientări comune autentice, demne de acest nume, și proceduri standard solide, pentru a obține o gestionare și un tratament mai standardizate și mai uniforme ale fondurilor europene și protecția intereselor financiare ale Uniunii în același mod în toate statele membre;

G. întrucât UE și statele sale membre au responsabilitatea comună de a proteja interesele financiare ale Uniunii, ceea ce acoperă utilizarea fondurilor în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență (MRR)[21] și punerea în aplicare a planurilor naționale de redresare și reziliență; întrucât rolul autorităților naționale în asigurarea unui nivel adecvat de protecție a intereselor financiare ale Uniunii a crescut semnificativ în cadrul NextGenerationEU (NGEU) și al propunerii privind viitorul cadru financiar multianual (CFM);

H. întrucât organizațiile criminale, atrase de volumul fără precedent de resurse mobilizate prin CFM și programele NGEU, sunt deosebit de active în interceptarea fondurilor UE și pot să exploateze eterogenitatea sistemelor administrative, de control și de sancționare ale statelor membre pentru a pătrunde în structura lor economică, financiară, comercială, socială și politică, subminând astfel interesele financiare ale Uniunii;

I. întrucât protecția bugetului UE se bazează pe o arhitectură antifraudă[22], care implică mai mulți actori la nivelul UE și al statelor membre și care permite cooperarea între autoritățile responsabile cu anchetele administrative și penale; întrucât acțiunile EPPO, OLAF, Europol și Eurojust au contribuit la combaterea infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, dar eficacitatea lor depinde de o coordonare sporită între ele și cu autoritățile naționale competente și partenerii internaționali;

J. întrucât taxa pe valoarea adăugată (TVA) este o sursă importantă de venituri pentru bugetele naționale și resursele proprii bazate pe TVA, care a reprezentat aproximativ 14 % din totalul resurselor proprii ale UE în 2024 și aproximativ 10 % în 2023; întrucât

[21] Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

[22] OLAF, EPPO, Europol, Eurojust, Comisia, CCE, Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor (ACSB), Banca Europeană de Investiții (BEI), precum și autoritățile și serviciile de coordonare antifraudă (AFCOS) din statele membre.

apariția cazurilor de fraudă de tip carusel în domeniul TVA s-a intensificat în ultimii ani și a cunoscut o implicare tot mai mare a rețelelor de criminalitate organizată;

K. întrucât corupția este una dintre cele mai grave infracțiuni cu o dimensiune transfrontalieră și afectează toate statele membre în grade diferite; întrucât aceasta erodează încrederea cetățenilor în Uniune și subminează interesele financiare și economia Uniunii în ansamblu, precum și democrația și statul de drept în Uniune;

L. întrucât conflictele de interese nu sunt raportate în mod corespunzător și complet în bazele de date de monitorizare actuale; întrucât ele merită cea mai mare atenție, deoarece reprezintă o amenințare gravă la adresa credibilității instituțiilor și a autorităților de sprijin și o încălcare a încrederii contribuabililor;

M. întrucât protecția intereselor financiare ale Uniunii trebuie să fie pe deplin integrată în toate instrumentele de acțiune externă ale UE, având în vedere că sprijinul financiar acordat țărilor din afara UE implică inerent un risc crescut de fraudă, deturnare și utilizare abuzivă a fondurilor în comparație cu punerea în aplicare directă și, prin urmare, trebuie să fie însoțit de măsuri de salvgardare solide care să asigure utilizarea consecventă a fondurilor Uniunii, precum și de mecanisme care să permită intervenții de protecție în orice moment pentru a preveni, a detecta și a corecta posibilele încălcări,

Observații generale privind rapoartele PIF și aspecte majore

1. ia act de Raportul PIF 2024, aprobă cele patru recomandări ale sale, dar le consideră insuficient de ambițioase, în special în ceea ce privește transparența și mijloacele prin care cetățenii și reprezentanții lor aleși pot monitoriza utilizarea fondurilor, deoarece rapoartele anuale în sine oferă doar o imagine parțială și filtrată a problemelor reale;

2. reiterează că protecția intereselor financiare ale Uniunii se confruntă cu provocări semnificative într-un context din ce în ce mai complex și în evoluție rapidă și că eficacitatea sa poate fi realizată numai prin acțiuni comune și coordonate ale autorităților judiciare și administrative, ale instituțiilor și entităților europene și ale statelor membre;

3. subliniază că numai o digitalizare sporită, inclusiv prin strategii naționale antifraudă, digitalizarea proceselor și utilizarea unor instrumente digitale comune, va permite schimbul de cunoștințe, accesibilitatea și prelucrarea datelor, precum și raportarea cuprinzătoare necesară pentru o guvernanță bazată pe rezultate în ceea ce privește protecția intereselor financiare ale Uniunii; observă că numai o digitalizare mai mare poate oferi baza unei transparențe reale pentru cetățeni și reprezentanții lor aleși, care este esențială atunci când sunt în joc fonduri publice;

4. constată că numărul neregulilor raportate de autoritățile competente ale UE și de autoritățile naționale în 2024 a fost ceva mai mic decât în 2023 (în total 13 589 în 2024, 13 947 în 2023 și 12 455 în 2022), în timp ce sumele neconforme corespunzătoare au fost raportate ca fiind relativ stabile (1,84 miliarde EUR în 2024 față de 1,90 miliarde EUR în 2023, ajungând la 1,77 miliarde EUR în 2022); observă că cazurile de fraudă reprezintă aproximativ 10 % din totalul neregulilor raportate, numărul lor crescând brusc la 1 364 (cu 26 % mai mult decât în 2023); constată că sumele financiare legate de aceste cazuri de fraudă au crescut, de asemenea, la 548,8 milioane EUR în 2024

(+ 138,7 % față de 2023); evidențiază că, întrucât controalele nu sunt sistematice, ci sunt adesea efectuate prin eșantionare, aceste cifre ar trebui interpretate cu prudență;

5. își exprimă îngrijorarea că numărul neregulilor raportate în 2024 a fost cu 3,6 % mai mare decât media pe cinci ani, în timp ce sumele financiare implicate au fost cu 12 % mai mari, și că numărul fraudelor raportate în 2024 a fost cu 19 % mai mare, iar sumele implicate au fost cu 56 % mai mari decât media pe cinci ani;

6. observă că rezultatele investigațiilor OLAF sunt stabile, precizând că OLAF a închis 246 de investigații (265 în 2023 și 256 în 2022) și a emis 301 recomandări (309 în 2023 și 275 în 2022), cu o sumă totală recomandată a fi recuperată de 871,5 milioane EUR (1 043,8 milioane EUR în 2023, comparativ cu 426,8 milioane EUR în 2022);

7. observă că activitățile EPPO au crescut constant din iunie 2021, în ceea ce privește numărul de investigații deschise (în 2024, 1 504 investigații, față de 1 371 în 2023 și 865 în 2022), numărul de investigații în curs (2 666 în 2024 față de 1 927 în 2023 și 1 117 în 2022), numărul de puneri sub acuzare (205 în 2024 față de 139 în 2023 și 87 în 2022), numărul de condamnări judiciare (102 cazuri penale au fost închise în 2024 cu o condamnare față de 48 de cazuri în 2023 și 20 de cazuri în 2022) și numărul de ordine de înghețare obținute (în 2024 pentru 2,42 miliarde EUR față de 1,5 miliarde EUR în 2023, 359,1 milioane EUR în 2022);

8. constată că, în 2024, EPPO a raportat că Europol a oferit sprijin (schimb de informații, sprijin analitic și expertiză) ca răspuns la 83 de cereri și că, până la sfârșitul anului 2024, 25 de cazuri erau în curs cu sprijinul birourilor naționale ale Eurojust; observă că, în 2024, OLAF a trimis 74 de cazuri la EPPO pentru deschiderea unei anchete penale și că EPPO a deschis 69 de cazuri pe baza contribuțiilor OLAF și că, în același an, OLAF a închis 26 de investigații suplimentare și a deschis 17; se așteaptă ca revizuirea arhitecturii antifraudă să ofere oportunități de consolidare a acestei cooperări și să stabilească obiective ambițioase aliniate la prioritățile UE;

9. evidențiază că lupta împotriva fraudei necesită o abordare cuprinzătoare, implicând o gamă largă de actori și procese interconectate care să se influențeze reciproc și să acopere cele patru etape principale ale ciclului antifraudă, și anume prevenirea, detectarea, investigarea și urmărirea penală, precum și recuperarea și sancțiunile;

Prevenirea și detectarea

10. reamintește că lupta împotriva fraudei nu trebuie să se desfășoare doar *a posteriori*, ci trebuie să vizeze toate instituțiile europene de îndată ce sunt elaborate schemele, instrumentele și programele de finanțare; subliniază, prin urmare, că o mai bună implicare a părților interesate în arhitectura antifraudă și a Parlamentului în etapa de elaborare a mecanismelor, a instrumentelor și a programelor ar conduce cu siguranță la o mai bună protejare a intereselor financiare ale Uniunii; invită Comisia să ia act de acest lucru și să implice mai mult toți actorii din amonte;

11. accentuează că, pe lângă eforturile necesare pentru a limita frauda prin elaborarea politicilor publice, este necesar, de asemenea, un efort proactiv mai hotărât pentru a detecta și a combate frauda; subliniază că inteligența artificială este unul dintre instrumentele care trebuie utilizate pentru a optimiza această luptă;

12. observă că rapoartele de constatare a neîndeplinirii obligațiilor transmise EPPO, informațiile privind potențialele subiecte de interes investigativ trimise OLAF și raportarea neregulilor, precum și actualizările lor periodice transmise Comisiei prin intermediul IMS reprezintă principala sursă de date pentru evaluarea nivelurilor de detectare; constată că nivelurile de detectare variază de la un stat membru la altul și între sursele de informare și susține că nivelul de detectare dintr-o zonă geografică sau dintr-un sector bugetar sau politic nu corespunde neapărat incidenței reale a fraudelor sau a altor abateri în domeniul sau sectorul respectiv; subliniază, de asemenea, că rezultatele eforturilor de detectare variază considerabil de la un sector la altul și de la o țară la alta;

13. constată că, în cadrul politicii agricole comune (PAC), al politicii de coeziune și al sectorului pescuitului, în perioada 2020-2024, analiza riscurilor a contribuit în continuare doar marginal la detectarea fraudelor, fără nicio îmbunătățire în comparație cu perioada anterioară (2015-2019); observă că detectarea fraudelor pe baza alertelor avertizorilor rămâne scăzută, deoarece au fost detectate fraude o singură dată ca urmare a informațiilor publicate în mass-media în contextul plăților directe, în timp ce, în sectorul coeziunii și în cel al pescuitului, rolul informațiilor furnizate de societatea civilă a crescut, aproximativ 18 % dintre nereguli fiind detectate pe această bază; evidențiază că, în privința neregulilor care afectează PAC, analiza concentrării cazurilor detectate prezentată în Raportul PIF 2024 arată o concentrare mai mare pentru neregulile de natură frauduloasă decât pentru neregulile de natură nefrauduloasă, sugerând că abordările diferențiate în legătură cu anchetele și urmăririle penale ar fi putut fi un factor determinant pentru aceste niveluri de detectare; constată, totodată, că, pentru detectarea neregulilor de natură nefrauduloasă, nici analiza riscurilor, nici informațiile societății civile nu joacă un rol semnificativ și reamintește că, în 2023, a persistat un nivel semnificativ de eroare la rubrica „Coeziune, reziliență și valori”, ajungând la 9,3 %; își reiterează îngrijorarea cu privire la durata excesivă a procedurilor necesare pentru finalizarea cazurilor în care sunt detectate nereguli, observând că, în perioada 2020-2024, au trecut, în medie, peste patru ani în sectorul PAC între apariția neregulii și suspiciunea de neregulă frauduloasă și, ulterior, aproximativ alți trei ani pentru a închide cazul după informarea Comisiei, în timp ce în sectorul coeziunii a fost nevoie de aproape doi ani pentru a detecta o suspiciune de fraudă și aproape doi ani și jumătate în plus pentru a finaliza cazul; înțelege că, în ambele sectoare, durata medie este mai scurtă pentru neregulile de natură nefrauduloasă, posibil din cauza obstacolelor mai mari în calea verificării în cazurile de fraudă, precum și a necesității de a mobiliza resurse specializate care sunt, în general, limitate; reliefează că durata acestor proceduri împiedică adoptarea unor măsuri eficace de recuperare sau de atenuare și privează acțiunile întreprinse de efectul lor disuasiv; consideră, în cele din urmă, că modalitățile și calendarul tratării inițiale a cazurilor au o influență decisivă asupra desfășurării ulterioare a procedurilor și invită Comisia să ia în considerare adoptarea unor măsuri adecvate pentru a accelera aceste procese, în special prin intensificarea dialogului său cu autoritățile statelor membre, care este în interesul protejării intereselor financiare ale Uniunii;

14. observă că, în domeniul gestiunii directe, în perioada 2020-2024, OLAF a fost probabil principala sursă de detectare a elementelor de recuperare legate de neregulile de natură frauduloasă, reprezentând 89,8 % dintre cazuri și 96,9 % din sumele totale recuperate, în timp ce controalele *ex post* ale Comisiei au detectat încă 6,0 % dintre aceste

elemente, ceea ce corespunde unui nivel de 1,9 % din sumele recuperate; constată, de asemenea, că aproximativ 95,7 % dintre elementele de recuperare clasificate drept nereguli de natură nefrauduloasă au fost detectate prin controale ale Comisiei, atât *ex ante*, cât și *ex post*; ia act, în acest sens, de analiza Raportului PIF 2024 privind relația dintre sursa detectării și sumele de recuperat, care arată că controalele *ex post* ale Comisiei și investigațiile OLAF au condus la cele mai mari sume recuperate pentru nereguli nefrauduloase și, respectiv, frauduloase;

15. observă că, în ultimii ani, creșterea numărului de cazuri detectate de organismele Uniunii a fost proporțional mai mică decât a numărului de cazuri detectate de avertizorii privați sau de autoritățile naționale (în 2024, numărul infracțiunilor raportate EPPO de către avertizorii privați a crescut cu 85 %, cel al infracțiunilor raportate de către autoritățile naționale cu 13 % și cel al infracțiunilor raportate de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE cu 5 %, iar, în 2023, numărul infracțiunilor raportate de avertizorii privați, de autoritățile naționale, precum și de instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE a crescut cu 30 %, 24 % și, respectiv, 5 % față de 2022); își reiterează apelul adresat Comisiei și altor autorități ale UE de a promova detectarea facilitând procesele de raportare și consolidând inițiativele de sensibilizare a personalului și a conducerii, precum și comunicarea internă;

16. reamintește Comisiei că, pentru a detecta fraudele, sunt necesare controale și că, deși acest lucru poate costa bani, el permite, de asemenea, să se aducă venituri suplimentare – uneori semnificative – și/sau să se evite cheltuieli neconforme; constată, prin urmare, că este esențial să se furnizeze resurse celor implicați în arhitectura antifraudă pentru a le permite să efectueze controale mai frecvente;

Investigațiile și urmăririle penale

17. consideră că durata excesivă a anchetelor și a procedurilor administrative subminează eficacitatea protecției intereselor financiare ale Uniunii, în special în ceea ce privește monitorizarea, recuperarea și urmărirea penală;

18. reliefează rolul strategic al serviciilor de coordonare antifraudă (AFCOS) în toate etapele ciclului antifraudă și invită Comisia să își consolideze activitățile;

19. subliniază că informațiile privind investigațiile în curs ale EPPO ar trebui transmise Comisiei atunci când condițiile prevăzute la articolul 103 din Regulamentul privind EPPO[23] permit acest lucru; constată totuși că, potrivit Raportului PIF 2024, de la începutul punerii în aplicare a MRR până la 27 mai 2025, Comisia a primit doar 75 de notificări din partea EPPO, dintre care 64 se refereau la cazuri în curs, în timp ce la sfârșitul anului 2024 existau 279 de investigații legate de MRR, cu un prejudiciu financiar total estimat la 2,7 miliarde EUR; observă că acest lucru împiedică o înțelegere deplină a situației actuale a punerii în aplicare a MRR;

Recuperările și raportarea

[23] Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

20. recunoaște că recuperarea este un proces complex care necesită cooperare în cadrul Comisiei și cu alți actori și autorități naționale; invită din nou Comisia să ia măsuri eficace ulterioare recomandărilor OLAF și procedurilor EPPO pentru a stabili fiabil impactul real al acțiunilor lor și pentru a furniza elemente suplimentare în sprijinul elaborării de politici orientate spre rezultate;

21. își exprimă dezacordul față de răspunsul Comisiei la rezoluția sa din 6 mai 2025, în care aceasta a afirmat că informațiile privind recuperările vor fi exacte și disponibile; evidențiază că datele detaliate privind recuperările efective în urma recomandărilor financiare ale OLAF nu sunt publicate nici în raportul anual al OLAF, nici în alte rapoarte oficiale ale Comisiei; regretă că sunt puse la dispoziție numai date agregate; subliniază persistența unui decalaj semnificativ între sumele recomandate a fi recuperate de către OLAF, suma stabilită ca fiind recuperabilă de către serviciile Comisiei și suma recuperată efectiv în cele din urmă de la operatorii economici; își reiterează apelul adresat Comisiei de a furniza date cu un nivel adecvat de granularitate privind recuperările și de a evalua și publica motivele care explică orice astfel de decalaj;

Principalele amenințări – criminalitatea organizată

22. observă că, printre investigațiile sale active până la sfârșitul anului 2024, EPPO a raportat 385 de infracțiuni în curs de investigare privind organizații criminale care acționează împotriva intereselor financiare ale UE (raportul anual al EPPO pe 2023 a menționat 209 investigații care vizau astfel de organizații criminale); este conștient de faptul că nivelul global real de implicare a criminalității organizate și impactul acesteia asupra mobilizării resurselor UE nu sunt cuantificabile cu precizie; ia act de faptul că, potrivit datelor și analizelor furnizate de EPPO, în majoritatea cazurilor, procurorii europeni delegați își concentrează investigațiile asupra infracțiunilor subiacente care țin de PIF (deturnare de fonduri, fraudă, corupție) și nu asupra organizațiilor criminale în sine, deoarece Regulamentul privind EPPO limitează competența EPPO la grupurile infracționale organizate a căror activitate se axează pe săvârșirea de infracțiuni care țin de PIF [articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul privind EPPO]; reamintește că Eurojust poate oferi asistență în coordonarea investigațiilor privind infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii care sunt asociate cu criminalitatea organizată; subliniază că realitatea activității asociate cu criminalitatea organizată pe teren reiese dintr-o evaluare a amplorii daunelor financiare atribuite fraudei în domeniul TVA, fraudei în domeniul accizelor și fraudei vamale, în cazul cărora este adesea prezentă o componentă puternică a criminalității organizate și care sunt întotdeauna detectate atunci când sunt implicate volume financiare mari;

Principalele amenințări – frauda în domeniul TVA

23. observă că există un număr tot mai mare de cazuri raportate de fraudă în domeniul TVA, precum și că, în 2023, aceasta a fost prezentă în aproximativ 20 % dintre cazurile în curs de investigare ale EPPO, mai precis în 873 de cazuri, și că, în 2024, au existat în total 1 287 de cazuri de încălcare a obligațiilor în materie de TVA, acestea reprezentând 20,29 % din totalul încălcărilor, în condițiile în care pierderile estimate se ridicau la 13,5 miliarde EUR, ceea ce reprezintă 53 % din pierderea totală estimată;

24. subliniază importanța trecerii la raportarea digitală pentru a reduce frauda în domeniul TVA cu până la 11 miliarde EUR pe an și pentru a reduce costurile administrative și de

asigurare a conformității pentru comercianții din UE cu peste 4 miliarde EUR pe an în următorii 10 ani, astfel încât să se garanteze, în același timp, că, pe termen lung, va exista o convergență a sistemelor naționale existente în întreaga UE și că se va deschide calea pentru statele membre care doresc să introducă sisteme naționale de raportare digitală pentru comerțul intern;

25. subliniază că accesul limitat și indirect al OLAF la anumite date vamale și fiscale reprezintă un obstacol major în calea eficacității luptei împotriva fraudei care afectează interesele financiare ale Uniunii; reamintește că, pentru a obține anumite informații esențiale, în special în domeniul TVA, OLAF trebuie să se adreseze administrațiilor naționale competente, ceea ce duce la întârzieri incompatibile cu rapiditatea mecanismelor de fraudă; solicită, prin urmare, ca accesul OLAF la datele relevante să fie îmbunătățit fără întârziere, în conformitate cu cadrul juridic aplicabil;

Principalele amenințări – corupția

26. este conștient de faptul că corupția este o infracțiune strâns legată de numeroase forme grave de abateri; remarcă faptul că corupția este legată intrinsec de spălarea banilor, care constituie, la rândul său, unul dintre cei mai importanți factori favorizanți ai activităților ilegale ale grupărilor infracționale organizate, deoarece le permite infractorilor să transfere produsele infracțiunii în economia legală; observă că corupția este, de asemenea, detectată în mod recurent în cazurile de fraudă care afectează interesele financiare ale Uniunii și ia act, în acest sens, de analiza care explorează relația dintre corupție și fraudă prezentată în Raportul PIF din 2024, un document care analizează cazurile de corupție raportate începând din 2007 pentru perioadele de programare 2007-2013 și 2014-2020 în domeniul coeziunii; subliniază că propunerea de directivă anticorupție (COM(2023)0234), aflată în prezent în curs de examinare de către colegiuitori, recunoaște legătura dintre corupție și spălarea banilor și prevede o circumstanță agravantă specifică pentru entitățile implicate în infracțiuni de corupție; recunoaște că sistemele naționale eterogene și aplicarea fragmentată a cadrului UE de combatere a spălării banilor au îngreunat prevenirea, detectarea și combaterea spălării banilor;

27. subliniază că, în ceea ce privește cazurile de corupție, EPPO a raportat 191 de infracțiuni investigate la sfârșitul anului 2024 (comparativ cu 131 de infracțiuni la sfârșitul anului 2023 și 87 de infracțiuni în 2022); constată că, potrivit Raportului PIF din 2024, în perioada 2020-2024, șapte țări au raportat Comisiei, prin intermediul Sistemului de gestionare a neregulilor (IMS), 56 de cazuri; subliniază că compararea datelor din diferite surse și o analiză bazată pe datele din perioada 2007-2023 indică în mod clar că statele membre nu raportează suficiente nereguli frauduloase legate de corupție în cadrul Sistemului de gestionare a neregulilor; observă că, atunci când este raportată, corupția se referă în principal la achizițiile publice, aproximativ 20 % dintre aceste cazuri de corupție fiind detectate de un control care a fost inițiat în urma alertelor avertizorilor de integritate sau a informațiilor publicate în mass-media; constată că 25 % dintre nereguli au fost, în schimb, detectate în urma unui control inițiat în absența unor acuzații sau suspiciuni specifice, deci având la bază o probabilitate sau o situație similară și nu o analiză adecvată a riscurilor; concluzionează că raportarea și detectarea nu sunt optime și invită Comisia să își intensifice eforturile pentru a consolida utilizarea instrumentelor specifice de detectare bazate pe analiză; solicită, de asemenea, o mai

mare transparență pentru publicul larg prin publicarea pe internet pe scară mai largă a unor informații privind utilizarea fondurilor europene, identitatea beneficiarilor finali și rezultatele procedurilor de achiziții publice;

28. solicită ca, înainte de orice nouă extindere a UE, să se realizeze o examinare aprofundată a situației corupției din țările candidate, în special dacă acestea urmează să devină beneficiari neți ai bugetului UE după aderare, pentru a preveni orice deviere și orice prejudiciu adus intereselor financiare ale Uniunii de către un viitor stat membru;

Principalele amenințări – conflictele de interese

29. susține, astfel cum se indică în activitatea de audit a CCE, că principala sursă de informații privind conflictele de interese este IMS și că volumul și calitatea datelor înregistrate în IMS variază de la un stat membru la altul; este conștient de faptul că statele membre nu au raportat până în prezent anumite cazuri de conflicte de interese care erau strâns legate de cazuri mai ample de fraudă; ia act de faptul că, până la sfârșitul anului 2024, 418 cazuri legate de conflicte de interese au fost raportate prin intermediul IMS (92 % au vizat coeziunea, 3 % agricultura și 3 % preaderarea), reprezentând aproximativ 159 de milioane EUR;

30. constată că, în 2024, statele membre au pus accentul pe prevenirea „conflictelor de interese” și că 16 state membre au raportat adoptarea a 30 de măsuri (Austria, Belgia, Bulgaria, Croația, Cipru, Estonia, Finlanda, Germania, Grecia, Italia, Lituania, Polonia, Portugalia, Slovacia, Slovenia și Suedia); observă că aceste măsuri care vizează conflictele de interese se axează pe formare și pe consolidarea capacităților, pe gestionare și descurajare, pe transparență și pe îmbunătățirea guvernanței; remarcă totodată, că aceste măsuri pun un accent puternic pe prevenire și detectare, sugerând o tranziție către sisteme cuprinzătoare de gestionare a conflictelor de interese, care utilizează atât supravegherea umană, cât și inovarea tehnologică pentru a reduce riscurile de fraudă;

31. ia act de faptul că CCE a identificat deficiențe în sistemele naționale de control menite să asigure respectarea normelor UE, în special în ceea ce privește achizițiile publice și ajutoarele de stat, ceea ce crește riscul de conflicte de interese nedetectate; constată că aceste deficiențe se referă la conținutul, calitatea, calendarul și documentarea controalelor;

32. reamintește că mecanismul de condiționalitate bugetară instituit prin Regulamentul privind condiționalitatea este un instrument reglementat din punct de vedere juridic pentru a preveni riscurile la adresa bugetului Uniunii; constată, cu toate acestea, că aplicarea sa poate fi justificată numai în cazul în care există o legătură directă, reală și demonstrată între deficiențele constatate și prejudiciul adus intereselor financiare ale Uniunii; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că orice extindere a domeniului de aplicare a acestui instrument dincolo de acest scop bugetar ar fi contrară spiritului tratatelor și principiului proporționalității; reamintește că legitimitatea acestui mecanism se bazează pe o aplicare strict obiectivă, lipsită de orice considerente politice și care respectă egalitatea de tratament între statele membre;

Veniturile

33. subliniază că, într-un moment în care instituțiile europene dezbat periodic introducerea de noi resurse proprii, ar trebui, mai curând, să se acorde prioritate îmbunătățirii capacităților de detectare a fraudelor prin controale consolidate, ceea ce ar permite recuperarea fondurilor datorate în mod legitim UE și pierdute în prezent;

34. subliniază că TVA rămâne o resursă esențială pentru bugetul UE[24] și își reiterează îngrijorarea cu privire la daunele financiare substanțiale cauzate de frauda transfrontalieră, inclusiv de frauda în domeniul TVA, din cauza implicării tot mai mari a grupurilor infracționale organizate; relevă faptul că, la sfârșitul anului 2024, EPPO a raportat 767 de investigații active cu o dimensiune transfrontalieră, dintre care 573 (74 %) erau legate de venituri, iar, în cadrul acestei categorii de investigații, 416 vizau fraude în domeniul TVA, 86 vizau fraude care nu au legătură cu TVA și 71 vizau fraude combinate; constată că daunele financiare totale estimate s-au ridicat la 13,6 miliarde EUR, reprezentând 87 % din daunele financiare legate de frauda transfrontalieră, cu un impact negativ semnificativ asupra bugetelor naționale, a echității fiscale și a concurenței loiale; consideră, cu toate acestea, că analiza și cuantificarea acestor fenomene ar trebui să se bazeze pe date omogene și pe standarde uniforme de raportare, ținând seama de sistemul de resurse proprii ale Uniunii;

35. constată că, în 2024, Comisia a estimat că deficitul de conformitate în materie de TVA din 2022 s-a ridicat la 89,3 miliarde EUR, reprezentând 7,0 % din totalul obligațiilor în materie de TVA; reamintește că deficitul de conformitate în materie de TVA măsoară diferența dintre veniturile din TVA care ar fi colectate în caz de conformitate deplină și veniturile colectate în mod efectiv și că acesta nu este doar rezultatul fraudei, al evaziunii sau al altor abateri, ci și al insolvenței, al falimentului și al erorilor administrative; susține, cu toate acestea, că frauda în domeniul TVA contribuie în mod semnificativ la nerespectarea legislației în materie de TVA și consideră că instrumentele digitale și cooperarea consolidată dintre autoritățile fiscale naționale și organele de anchetă relevante ale UE sunt mijloace eficace de abordare a acestei probleme și ar trebui încurajate și dezvoltate în continuare; observă, pe baza acestor date, că decalajul s-a redus din 2018, când a fost estimat la 121,2 miliarde EUR, reprezentând 11,2 % din totalul TVA-ului datorat;

36. ia act de necesitatea de a consolida cooperarea operațională dintre EPPO, OLAF, autoritățile vamale și fiscale ale statelor membre și autoritățile europene de aplicare a legii; subliniază că frauda vamală și în domeniul TVA masivă care a fost descoperită pune în lumină lacune persistente în lanțul de control, de la etapa de vămuire la distribuția bunurilor în cadrul pieței interne; consideră că o supraveghere mai strictă a importurilor cu risc ridicat și un schimb mai bun de date în timp real sunt condiții esențiale pentru a preveni reapariția fraudei sistemice de o asemenea amploare; constată, în special, că multe porturi din Europa reprezintă puncte vulnerabile care pun în pericol protecția intereselor financiare ale Uniunii și că ar trebui lansat un plan major pentru a spori siguranța și gradul de control al acestor puncte de acces, ținând seama de faptul că,

[24] reamintește că, în sistemul de resurse proprii ale UE, cota aferentă TVA se bazează pe o rată de 0,3 % aplicată bazei armonizate de calcul al TVA a fiecărei țări din UE (redusă la 0,15 % pentru câteva state membre), care este plafonată la 50 % din venitul național brut (VNB), și că doar acest procent (0,15-0,30 %) din totalul taxei pe valoarea adăugată colectate de statele membre este transferat la bugetul Uniunii; observă că, în ansamblu, resursa proprie bazată pe TVA a reprezentat, în ultimul buget al Uniunii, aproximativ 10 %-17 % din totalul resurselor proprii ale UE;

deși mijloacele puse în aplicare pentru a le monitoriza implică anumite costuri, ele permit, de asemenea, generarea de venituri suplimentare, uneori semnificative;

Cheltuielile

37. afirmă că, atunci când se evaluează modelele de execuție a cheltuielilor UE, ar trebui să se țină seama de expunerea la riscurile de fraudă și de alte utilizări abuzive; regretă că observațiile formulate în mod repetat de Parlament și de CCE și inspirate de procesul de concepere și punere în aplicare a MRR au fost neglijate în procesul propus de elaborare a viitoarelor instrumente de finanțare ale UE, în special în CFM post-2027; subliniază că au fost identificate deficiențe în punerea în aplicare a MRR, inclusiv riscuri de fraudă și de dublă finanțare, lipsa de transparență, accesibilitatea limitată a datelor și gestionarea generală opacă, precum și că acestea ar fi trebuit să servească drept lecție pentru viitoarele cadre financiare ale UE; își reiterează opoziția față de orice reproducere a modelului MRR în forma sa actuală și solicită ca orice finanțare viitoare bazată pe performanță să fie însoțită de garanții, de cerințe de transparență și de mecanisme de prevenire a fraudei semnificativ mai stricte, pentru a asigura gestionarea adecvată a fondurilor UE;

38. își reiterează îngrijorarea cu privire la impactul financiar al neregulilor detectate și raportate în domeniul agriculturii, reamintind că, potrivit CCE, domeniul dezvoltării rurale este expus unui risc mai mare de eroare decât plățile directe către fermieri; constată, de asemenea, că, în 2024, statele membre au raportat primele nereguli de natură frauduloasă legate de cheltuieli în cadrul noilor lor planuri strategice PAC, aproximativ 25 % dintre neregulile de natură frauduloasă raportate în anul respectiv fiind legate de cheltuielile din cadrul planurilor respective, și aproape toate fiind legate de programele pentru climă și mediu;

39. ia act de faptul că, în ceea ce privește cheltuielile în gestiune directă, în 2024, Comisia a raportat că a înregistrat 1 040 de posturi de recuperare clasificate drept nereguli în ABAC, cu o valoare totală de 135,39 milioane EUR, și că 63 dintre posturi au fost raportate drept frauduloase, ele fiind în valoare totală de 62,44 milioane EUR; constată că, în medie, în perioada 2020-2024, 43 de posturi instituite în scopul recuperării au fost clasificate, în fiecare an, drept nereguli de natură frauduloasă și că raportul dintre sumele financiare afectate de aceste nereguli și cheltuielile totale în gestiune directă a fost foarte scăzut (0,05 %); constată că, în aceeași perioadă, 4 692 de posturi instituite în scopul recuperării au fost înregistrate ca nereguli de natură nefrauduloasă, ele reprezentând o sumă totală de recuperare de 268,32 milioane EUR, și că raportul dintre sumele financiare implicate în aceste nereguli și cheltuielile totale în gestiune directă a fost de aproximativ 0,15 %;

NextGenerationEU și Mecanismul de redresare și reziliență

40. este preocupat de constatările CCE potrivit cărora stocul de împrumuturi ale UE a crescut cu peste 30 % în 2024, ca urmare directă a utilizării piețelor de capital pentru a finanța programe la scară largă, cum ar fi SURE și NGEU; constată că datoria totală restantă a Uniunii ar putea depăși 900 de miliarde EUR până în 2027, o sumă de aproape 10 ori mai mare decât nivelul observat în 2020 înainte de crearea NGEU; ia act de absența unei strategii clare, previzibile și credibile de reducere a gradului de îndatorare, chiar dacă această creștere rapidă și continuă a datoriei expune bugetul UE la

riscuri sporite în materie de sustenabilitate, în special într-un moment în care ratele dobânzii sunt ridicate; subliniază că creșterea dramatică a gradului de îndatorare a Uniunii restricționează automat marjele bugetare disponibile în CFM; invită Comisia să prezinte fără întârziere o evaluare cuprinzătoare a sustenabilității datoriei UE, inclusiv scenarii de gestionare pe termen mediu și lung, precum și să identifice măsurile necesare pentru a se asigura că evoluția datoriei nu pune în pericol stabilitatea fiscală sau protecția intereselor financiare ale UE; îndeamnă Comisia să sporească transparența în ceea ce privește emisiile, costurile îndatorării și riscurile asociate, în conformitate cu recomandările CCE;

41. constată că există încă inconsecvențe în rapoarte, de exemplu în ceea ce privește NGEU și MRR, demonstrând astfel limitările instrumentelor flexibile pe care Comisia intenționează să le reproducă, în privința cărora, în 2023, EPPO a raportat că a inițiat multe investigații aflate în curs (233), acestea vizând programele de redresare și reziliență ale căror pierderi financiare aferente estimate erau îngrijorătoare (1,86 miliarde EUR); observă că, la sfârșitul anului 2024, EPPO gestiona 311 cazuri active legate de NGEU, inclusiv 307 cazuri privind MRR, ceea ce corespunde unui procent de aproximativ 17 % din totalul investigațiilor active privind fraudele legate de cheltuieli; ia act de faptul că, potrivit EPPO, daunele estimate aduse intereselor financiare ale Uniunii se ridică la 2,8 miliarde EUR, ceea ce reprezintă 30 % din daunele totale estimate pentru frauda în materie de cheltuieli (comparativ cu 25 % anul trecut); subliniază, cu toate acestea, că, în Raportul PIF din 2023, cazurile EPPO nu au fost incluse în analiza fraudelor și a neregulilor care afectează cheltuielile, spre deosebire de alte elemente de cheltuieli, și că în Raportul PIF din 2024 sunt raportate date diferite cu privire la investigațiile EPPO legate de MRR (279 de investigații în loc de 307, pentru un prejudiciu total estimat de 2,7 miliarde EUR în loc de 2,8 miliarde EUR);

42. subliniază că plățile anuale ale granturilor din cadrul MRR finanțate de NGEU au ajuns doar la jumătate din suma anticipată de Comisie în iunie 2023 (96 de miliarde EUR); constată că, până în decembrie 2024, 15 state membre depuseseră cereri de plată în valoare totală de 58,5 miliarde EUR;

43. constată că granturile MRR plătite statelor membre în 2024 s-au ridicat la 55 896 de milioane EUR, ceea ce reprezintă mai mult decât restul cheltuielilor în gestiune directă (50 172 de milioane EUR) și că, în total, 23 de state membre au primit granturi în cadrul MRR, precum și împrumuturi, care în 2024 s-au ridicat la 29 446 de milioane EUR; observă că Germania a primit cea mai mare sumă (13 milioane EUR), urmată de Spania și Franța (10 926 de milioane EUR și, respectiv, 7 483 de milioane EUR) și că doar un număr restrâns de țări (Austria, Bulgaria, Luxemburg și Suedia) nu au primit granturi;

44. subliniază că Comisia a înregistrat în ABAC 1 040 de elemente de recuperare care au fost clasificate drept nereguli operaționale în cadrul gestiunii directe a Comisiei, au avut o valoare echivalentă cu suma de 135,39 milioane EUR și au fost raportate ca nereguli frauduloase în 63 de cazuri, acest tip de nereguli totalizând 62,44 milioane EUR, dar subliniază că nu au fost raportate nereguli legate de MRR în ABAC la sfârșitul anului 2024; solicită Comisiei să raporteze cu privire la rezultatele punerii în aplicare a anexei IV la Orientările[25] privind PNRR care vizează cadrul de reducere și redresare al MRR;

[25] Comunicarea Comisiei – Orientări privind planurile de redresare și reziliență (C(2024)4618).

subliniază că, potrivit datelor publicate în raportul anual al EPPO pe 2024, la sfârșitul anului 2024 erau în curs 311 cazuri legate de NGEU, dintre care toate – cu excepția a patru cazuri – vizau MRR, reprezentând aproximativ 17 % din totalul investigațiilor privind fraudele legate de cheltuieli; constată că daunele estimate aduse intereselor financiare ale Uniunii se ridică la 2,8 miliarde EUR, reprezentând 30 % din daunele financiare totale legate de frauda în materie de cheltuieli în UE-27, comparativ cu 25 % în 2023;

45. subliniază necesitatea unei mai mari transparențe în punerea în aplicare a MRR și reamintește că „beneficiarul final” este „ultima entitate” care primește fonduri aferente unei măsuri MRR, astfel încât trebuie puse la dispoziție informații privind „beneficiarul final”; regretă că statele membre au doar obligația de a publica informații cu privire la cei 100 de beneficiari finali care primesc cele mai mari sume, ceea ce constituie o limită arbitrară care împiedică orice vizibilitate asupra majorității reale a beneficiarilor și asupra riscurilor potențiale de fraudă, gestionare defectuoasă sau conflicte de interese; subliniază că examinarea practicilor naționale evidențiază discrepanțe semnificative în ceea ce privește metodele de publicare, deoarece unele state membre raportează sumele plătite efectiv, altele se limitează la publicarea sumelor alocate, în timp ce altele publică doar date parțiale sau date combinate cu finanțare națională, ceea ce subminează comparabilitatea, lizibilitatea și fiabilitatea informațiilor publicate;

46. își reiterează apelul adresat Comisiei de a-și consolida controalele privind riscul dublei finanțări care rezultă din finanțarea, atât de la bugetul UE, cât și din MRR, a unor măsuri similare în domenii similare, cum ar fi infrastructura de transport și cea energetică, această dublă finanțare fiind permisă de complementaritatea standard dintre MRR și alte instrumente ale UE; reamintește că MRR nu este legat de rambursarea costurilor suportate efectiv, ci mai degrabă recompensează atingerea jaloanelor și a țintelor care ar fi putut fi finanțate integral din alte fonduri decât MRR, acest lucru nefiind însă observat din cauza absenței, în cadrul MRR, a unei legături cu rambursarea costurilor suportate efectiv; consideră că schimburile limitate de date și utilizarea insuficientă a instrumentelor de extragere a datelor, cum ar fi ARACHNE, precum și lipsa accesului direct la lista completă a beneficiarilor finali ai MRR, cresc nivelul de risc; salută atitudinea precaută adoptată de unele state membre de a evita combinarea MRR cu alte instrumente ale Uniunii pentru a reducere riscul de dublă finanțare;

Dimensiunea externă a protecției intereselor financiare ale Uniunii

47. apreciază eforturile Uniunii, la recomandarea CCE, de a se asigura că măsurile anticorupție sunt integrate în instrumentele de acțiune externă ale UE; își menține recomandarea de a suspenda sprijinul bugetar și de a retrage fondurile alocate țărilor din afara UE, inclusiv țărilor candidate, în care este clar că autoritățile nu iau nicio măsură concretă împotriva corupției larg răspândite, fără a compromite însă, în acest demers, sprijinul acordat cetățenilor;

48. ia act de concluziile Raportului special nr. 15/2025 al CCE privind ajutorul umanitar acordat de UE în cadrul gestionării de la distanță, recunoscând că această abordare în materie de gestionare oferă un cadru util pentru furnizarea de asistență vitală în zonele greu accesibile, dar că există deficiențe în conceperea și punerea sa în aplicare; ia act de faptul că Comisia recunoaște că gestionarea de la distanță este în mod inerent mai

riscantă decât punerea în aplicare directă și că frauda și deturnarea ajutorului se numără printre principalele riscuri, deoarece incapacitatea organizațiilor umanitare și a donatorilor de a monitoriza acțiunile pe teren crește nivelul de risc; ia act de faptul că Comisia dispune de o echipă specializată, la fel ca toți donatorii, pentru a trata cazurile suspectate de fraudă și de utilizare abuzivă a ajutorului; subliniază totuși că registrul său de riscuri nu ia în considerare impactul pe care gestionarea de la distanță îl poate avea asupra probabilității și impactului riscurilor necritice identificate, cum ar fi riscul de prejudiciere a reputației în caz de fraudă, de utilizare abuzivă a ajutorului sau de nerespectare a standardelor etice; subliniază, în special, că integrarea insuficientă a riscurilor inerente gestionării de la distanță în strategia Comisiei de gestionare, de control și de audit al riscurilor poate limita capacitatea acesteia de a preveni, a detecta și a gestiona în mod adecvat aceste riscuri, ceea ce implică un risc de deteriorare a reputației sale în caz de fraudă și de utilizare abuzivă a ajutorului; subliniază că strategia de control nu prevede niciun control specific pentru a aborda riscurile inerente gestionării de la distanță și că aceasta nu ia în considerare impactul gestionării de la distanță asupra sarcinilor de control legate de combaterea fraudei sau de auditurile pe teren; subliniază că, de fapt, în strategia de audit a Comisiei pentru perioada 2021-2027, acțiunilor gestionate de la distanță nu li se atribuie în mod automat un grad de risc mai ridicat în contextul selectării bazate pe riscuri a acțiunilor care urmează să fie auditate, în pofida dificultăților specifice cu care se confruntă aceste acțiuni; este de acord cu recomandările CCE, acceptate pe deplin de Comisie, cu privire la necesitatea de a îmbunătăți abordarea și orientările privind gestionarea de la distanță, de a consolida procesul de certificare pentru partenerii organizațiilor neguvernamentale, de a verifica informațiile furnizate de parteneri și de a raporta părților interesate cu privire la gestionarea de la distanță; îndeamnă Comisia să acționeze în consecință și să pună în aplicare recomandarea CCE, care este acceptată pe deplin;

°

° °

49. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Buna gestionare a resurselor Uniunii, atât pentru cheltuieli, cât și pentru venituri, precum și transparența și protecția intereselor financiare ale UE ar trebui să constituie componente-cheie ale tuturor politicilor UE, astfel încât să se asigure punerea lor eficientă în aplicare, să se garanteze utilizarea adecvată și eficace a banilor contribuabililor și să se mărească încrederea cetățenilor în instituțiile europene.

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede obligația Comisiei de a elabora un raport anual privind protejarea intereselor financiare ale UE (Raportul PIF). Prezentul raport se bazează pe datele furnizate de statele membre și prezintă măsurile luate la nivel european și la nivel național pentru combaterea fraudei care afectează bugetul Uniunii.

Deși Raportul PIF este un instrument esențial pentru transparență și responsabilitate, acesta nu oferă încă o imagine de ansamblu cuprinzătoare a unui peisaj din ce în ce mai complex aflat în evoluție rapidă, în care provocările și posibilele lor efecte negative rămân semnificative. În acest context, raportul INI al Parlamentului European se bazează pe analiza unei game largi de surse de informații și pe rapoarte furnizate de numeroase instituții și autorități și urmărește să contribuie la protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin stabilirea direcției politicii antifraudă și prin promovarea mai eficace a unor acțiuni specifice.

Raportul INI identifică principalele amenințări și puncte slabe ale cadrului actual la nivelul Uniunii și al statelor membre, inclusiv criminalitatea organizată, corupția, conflictele de interese subraportate și frauda în domeniul TVA. Analiza evidențiază deficiențe în punerea în aplicare a instrumentelor bazate pe performanță și a acțiunilor externe și recomandă să se depună eforturi suplimentare și să se aloce resurse adecvate componentelor-cheie ale ciclului antifraudă: nu numai investigarea și urmărirea penală, ci și, în special, detectarea și prevenirea sunt etape esențiale, prea adesea subevaluate în stabilirea strategiilor naționale și europene. Persistența fragmentării legislative și a subfinanțării autorităților naționale antifraudă, combinate cu complexitatea tot mai mare a sistemelor transnaționale frauduloase și a fluxurilor financiare internaționale, constituie provocări care necesită o cooperare consolidată între autoritățile antifraudă. Este nevoie de o mai mare transparență în activitățile cotidiene, dincolo de obligația de raportare anuală, precum și de practici de raportare îmbunătățite, inclusiv în ceea ce privește recuperarea. Dezvoltarea de noi tehnologii ar trebui continuată, utilizând instrumente informatice consolidate și valorificând digitalizarea proceselor, interoperabilitatea bazelor de date și integrarea inteligenței artificiale (IA) în principalele procese de control. Prin intermediul acestui raport INI se solicită eforturi mai concrete și mai orientate spre rezultate, pentru a asigura că resursele Uniunii sunt utilizate în mod corect și că interesele financiare sunt protejate în beneficiul tuturor cetățenilor europeni.